

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 13/2025
16.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног – адвоката Маје Атанасковић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПо1 бр.218/10 од 12.09.2024. године и КПо1 бр.218/10-КвПо1 бр.699/24 од 31.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 16. априла 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Маје Атанасковић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПо1 бр.218/10 од 12.09.2024. године и КПо1 бр.218/10-КвПо1 бр.699/24 од 31.10.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПо1 бр.218/10 од 12.09.2024. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Маје Атанасковић, па је утврђено да трошкови кривичног поступка које је бранилац по службеној дужности имала у предмету тог суда КПо1 бр.218/10 износе укупно 793.125,00 динара и одређено да ће се ови трошкови из буџетских средстава суда исплатити на рачун наведеног адвоката, у року од 60 дана од дана правноснажности решења. У преосталом делу, изнад досуђеног, а до траженог износа од 1.164.375,00 динара, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца по службеној дужности окривљеног АА адвоката Маје Атанасковић одбијен је као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПо1 бр.218/10-КвПо1 бр.699/24 од 31.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Маје Атанасковић,

изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал КПо1 бр.218/10 од 12.09.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Маја Атанасковић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. и 262. ЗКП, те члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд преиначи побијана решења тако што ће у целости усвојити захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца по службеној дужности окривљеног и утврдити да ови трошкови износе 1.164.375,00 динара, увећани за одређене износе, и то на име састава жалбе против првостепеног решења од 33.750,00 динара, те на име састава захтева за заштиту законитости од 67.500,00 динара, или преиначити другостепено решење у складу са наводима захтева, узимајући у обзир и одређене износе на име састава жалбе против првостепеног решења и састава захтева за заштиту законитости, или да укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да укине другостепено решење и предмет врати другостепеном већу на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482 став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. То значи да су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, из чега следи да је бранилац овлашћен да процесне радње, дакле и подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, предузима искључиво у корист окривљеног.

Како из навода захтева произлази да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео у погледу сопствене награде и трошкова које је имао као адвокат, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и у корист окривљеног, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић